

Žaloba podaná 1. marca 2005: BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafen proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-101/05)

(2005/C 115/51)

(Jazyk konania: angličtina)

BASF Aktiengesellschaft Ludwigshafen, so sídlom v Ludwigshafene (Nemecko), v zastúpení: N. Levy a J. Temple Lang, Solicitors a C. Feddersen, advokát, podal 1. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil alebo subsidiárne znížil pokutu uloženú BASF podľa rozhodnutia,
- zaviazal Komisiu nahradiť v prospech BASF trovy týkajúce sa tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda pokutu uloženú mu rozhodnutím Komisie z 9. decembra 2004 týkajúcim sa konania podľa článku 81 ES a článku 53 EHP (Vec COMP/E-2/37.533-Cholín chlorid), uvádzajúcim, že žalobca bol zapojený do súboru dohôd a zosúladených postupov pozostávajúcich z určovania cien, rozdelenia trhu a dohodnutých postupov proti konkurentom v odvetví cholín chloridu v EHP.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že jeho právo na obhajobu bolo porušené tým, že oznámenie výhrad neuvádzalo jasne dôkazy týkajúce sa výpočtu pokuty uloženej žalobcovi konečným rozhodnutím. Žalobca uvádza, že konkrétne 100 % zvýšenie pokuty kvôli odstrašeniu mu nebolo v oznámení výhrad úplne zdôvodnené.

Žalobca tiež uvádza, že zvýšenie pokuty kvôli odstrašeniu a kvôli veľkosti nie je podľa nariadenia 17/62⁽¹⁾, teraz nariadenia 1/2003⁽²⁾, alebo usmernení pre stanovenie pokút⁽³⁾ povolené a navyše nie je potrebné. Podľa žalobcu celková veľkosť spoločnosti môže byť použitá iba pre posúdenie dopadu porušenia na trh a nie ako základ pre zvýšenie pokuty. Žalobca tiež tvrdí, že zvýšenie kvôli odstrašeniu by malo byť použité

s mierou a vtedy, ak existujú jasné dôvody, čo nie je prípad žalobcu.

Žalobca ďalej tvrdí, že zvýšenie jeho pokuty o 50 % pre recidívu založené na porušeníach, ktoré sa stali takmer pred 40 a 20 rokmi je v rozpore so zásadou právnej istoty a zásadou primeranosti. Žalobca tiež uvádza, že zvýšenie pokuty pre recidívu bolo vypočítané chybné, nakoľko 50 % nebolo počítaných z počiatočnej sumy, ale zo sumy už zvýšenej kvôli veľkosti a kvôli odstrašeniu.

Žalobca tvrdí, že bol tiež oprávnený na väčšie zníženie pokuty podľa časti D oznámenia o zmierlivosti⁽⁴⁾. Žalobca po prvé tvrdí, že nakoľko bol oprávnený na zníženie pokuty kvôli tomu, že podstatne nepopieral skutočnosti, jedinou otázkou je, či Komisia správne posúdila spoluprácu žalobcu vo vzťahu k iným aspektom oznámenia o zmierlivosti. Podľa žalobcu Komisia kvôli strate častí spisu vo veci prijala nesprávny a neúplný záver o spolupráci žalobcu. Podľa žalobcu rozhodnutie nesprávne opisuje obsah určitých podaní žalobcu, opomína iné dôkazy spolupráce žalobcu v rámci vyšetrovania a obsahuje neúplný opis spolupráce. Žalobca tiež tvrdí, že v každom prípade mal nárok na podstatnejšie zníženie pokuty.

Nakoniec žalobca uvádza, že Komisia pochybila pri prijatí záveru, že existovalo jedno trvalé porušovanie a že zverejnenie výšky pokuty médiám pred prijatím rozhodnutia predstavuje porušenie povinnosti profesijného tajomstva Komisie a jej povinnosti riadneho úradného postupu, čo zabránilo riadnemu posúdeniu a nezávislému preskúmaniu veci Kolégiom komisaárov.

⁽¹⁾ Rada EHS: Nariadenie č. 17: Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES L 13, s. 204)

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1).

⁽³⁾ Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES 1998 C 9, s. 3).

⁽⁴⁾ Oznámenie Komisie o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES 1996 C 207, s. 4).